

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

ק.יח.

עין משפט
נר מצוה

(א) כחצות יב: ז"מ לז:
קטו: ע"ש ז"ב קלה:
(ב) יקדושין מה: וש"ל:
(ג) נדרים א"א ח"א רבא:
(ד) כן העמיק הב"י בגמרא
ובגמ"י וז"ל הע"ך בשם
הש"ל.

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה רב נתן
וכי רבא ר"י את ר"ח
שחייב:

מוסף רש"י

ור"ב ור"י יוחנן אמרי
פטור. מלגלג, ומכל
מקום משבעין ליה שבעת
היסת שקן הוא דכתיב
שאליו יודע שהוא חייב לו
(כתובות יב).

רבינו חננאל

מתני'. הגזול את חברו,
או שלוח הימנו, או
שהפקיד לו בירושל, לא
יחזיר לו במדבר וכולי.
ורמיהו מלוה משתלמת
בכל מקום, אבדה ופקדון
אין משתלמין אלא
במקומן. תירצה אביי
מלוה ניתנה ליתבע בכל
מקום, אבדה ופקדון אלא
ניתנו ליתבע א"ל...
מתני'. הגזול את חברו או
שלוח הימנו או שהפקיד
לו בירושל לא יחזיר לו
במדבר. ורמיהו, מלוה
משתלמת בכל מקום
אבדה ופקדון אין
משתלמין אלא במשומן.
ותירצה אביי תני מלוה
ניתנה ליתבע בכל מקום,
אבדה ופקדון לא ניתנו
ליתבע אלא במקומן. עול
מנת לצאת במדבר יחזיר
לו במדבר. ואוקימנה כגון
דאמי ליה נהוי האי פקדון
בגן ואמי ליה האיך אנא
למדברא בעינא למיזל,
אמי ליה אנא נמי ההת קא
אולגא דאמי הכי קאמי
ליה או מהדרת לי במדבר
מקיילנא מיך. מתני'.
האומר לחבירו גזלתך,
הלויתני הפקדת אצלי
וכולי. אוקימנה כגון דלא
תבע ליה אידיך. והאי
דקתאני חייב, קבא
לצאת ידי שמים. איתמר
מנה לי בידך והלה אומ'
איני יודע רב נתן ור'
יוחנן אמרי פטור וכבא
לצאת ידי שמים חייב.
איתמר נמי אמר ר' חיה
בר אבה אמר ר' יוחנן
מנה לי בידך והלה אומ'
איני יודע חייב בבא לצאת ידי
שמים.

פרה רבועה כו'. וגזלן לא משכחה והוי כקרקעות ור"א דלמנ
שדה נגזלת קונה פרה עמה וחייב לשלם דמטלטלין נקנין אגב
קרקע ולרצנן לא קנה שדה ולא פרה שדה: **מתני'** לא יחזיר
לו **במדבר**. אס אין זה תוצעו אין זה יכול לכופו לקבל חוצו
או פקדונו **במדבר** ללאו מקום
שימור הוא: על מנה ללאו **למדבר**.
קס"ד שאמר לו לזה זה על מנת
שנלא למדבר וסס אפרע נך להכי
פריך פשיטא והא מתנה צדליא
לקבלו **במדבר**: **גמ'** ניסנה לינצע.
אס ירצה מלוה לידו על העלוונה:
(א) אי נעיס להודיע ניהלך הסס
מהדרנא נך. ואשמעינן מנא דלע"ג
דלא תנאי גמור הוא דהא אי צעית
קאמר אפי"ה כיון יודע דליהו נמי
למדבר נפיטא על כחו יקבלס: רב
הונא ורב יהודה אמרי חייב לשלם:
פטור. ומיהו ישבע כדאמר שאין
יודע שחייב לו כלום דלא עדיף
שמה מצרי דהא איני הוה טעין ליה
אין לך צדי כלום הוי משבעין ליה
שבעת היסט: דקא צעית ליה. ואל
גולתני דהוי טענת צדי: **ללאו ידי
שמים**. וכיון דקא מודי דודאי גזליה
לא נפיט ידי שמים עד דעביד
השבה אכל סיפא הואיל ולא גזלן
ידע ולא גזול ידע ליכא שום טענת
צדי לא צריך למיפק ידי שמים:
איתמר נמי. דהיכא דנא ללאו ידי
שמים אפילו מנא דפטור ליה מדיני
אלס מודה דחייב היכא דליכא קלת
טענת צדי הלכך רב הונא דלוקמה
רישא דלנא תצע הואיל וליכא
קלת צדי דהא גזלן ידע דגזליה
מעיקרא חייב צנא ללאו ידי שמים:
מתני' חייב באחריותו. דמכי
גנבה קס ליה צרסומיה והשבה דעזד
לאו השבה היא על שמועד להו
לצעלים: ומנו אס הלא. אחר שהחזירו
והיא שלימה הרי יש כאן דעת
צעלים: **גמ'** לדעת צריך דעת.
אס הכירו הצעלים שנגנב מהן טלה
צריך שידועס כשחזירנה ואי לא
הודע להו אע"ג דמנו את האלן
והיא שלימה עדיין חייב באחריותה
דכיון דידע הויה ליה גזלה גמורה
וצעין השבה מעליותא: שלא לדעת.
לא הכירו צעלים קודם חזרה שמהא
לאנס חסירה כלום ולאחר חזרה מנו
את האלן והיא שלימה פטור מנין:
אסיפא. לא ידעו הצעלים בגניבתו
וצחורתו ומנו את האלן והיא שלימה
פטור אכל ידעו לא מהני מנין:
ושמואל אמר צין לדעת צין שלא
לדעת מנין פטור וכי קסני מנו אס
האלן אכולה. צין ידעו צין שלא

פרה רבועה בו ושטפה נהר דר' אלעזר
למעמיה ורבנן למעמיהו: **מתני'** הגזול את
חבירו יאו שהלוה הימנו יאו שהפקיד לו
בישוב לא יחזיר לו במדבר על מנת לצאת
במדבר יחזיר לו במדבר: **גמ'** ורמיהו
מלוה משתלמת בכל מקום אבדה ופקדון
אין משתלמין אלא במקומן אמר אביי ה"ק
ימלוה ניתנה ליתבע בכל מקום אבדה
ופקדון לא ניתנו ליתבע אלא במקומן:
על מנת לצאת במדבר: פשיטא ולא
צריכא דא"ל ליהויה האי פקדון גבך דאנא
למדבר נפיטא וא"ל איהו אנא למדבר נמי
בעינא למיפק אי בעינא לאהדרינהו לך התם
מהדרנא לך: **מתני'** האומר לחבירו גזלתך
הלויתני הפקדת אצלי ואיני יודע אם החזרתי
לך אם לא החזרתי לך חייב לשלם אבל אם
אמר לו איני יודע אם גזלתך אם הלויתני
אם הפקדת אצלי פטור מלשלם: **גמ'** איתמר
מנה לי בידך והלה אומר איני יודע רב הונא
ורב יהודה אמרי חייב ור"ג ור' יוחנן אמרי
פטור רב הונא ורב יהודה אמרי חייב ברי
ושמא ברי עדיף ר"ג ור' יוחנן אמרי פטור
אוקי ממונא בחזקת מריה תנן אבל אם
אמר לו איני יודע אם הלויתני פטור ה"ד
אילימא דלא קא תבע ליה רישא נמי
דלא קא תבע ליה אמאי חייב אלא דקתבע
ליה וקתני סיפא פטור מלשלם לא לעולם
דלא קא תבע ליה ורישא בבא לצאת ידי
שמים איתמר נמי א"ר חייא בר אבא א"ר
יוחנן האומר לחבירו מנה לי בידך והלה
אומר איני יודע חייב בבא לצאת ידי שמים:
מתני' יהגונב טלה מן העדר והחזירו ומת
או נגנב חייב באחריותו לא ידעו בעלים לא
בגניבתו ולא בחזירתו ומנו את הצאן ושלימה
היא פטור: **גמ'** אמר רב לדעת צריך דעת
שלא לדעת מנין פטור וכי קתני ומנו את
הצאן והיא שלימה אסיפא ושמואל אמר
בין לדעת בין שלא לדעת מנין פטור וכי
קתני ומנו והיא שלימה פטור אכולה ורבי
יוחנן אומר לדעת מנין פטור שלא לדעת אפי'
מנין נמי לא צריך וכי קתני ומנו את הצאן
והיא שלימה ארישא רב חסדא אמר לדעת
מנין פטור שלא לדעת צריך דעת וכי קתני
ומנו את הצאן והיא שלימה ארישא אמר רבא
מ"ט

קמא א מיי פ"א מהל'
גולה ואבדה ה"ו ז
סגנו עשין עג טושי"ע ח"מ
ס"י שסו סעי' ד נרץ אלפס
כאן ובצ"מ פ"ג דף פז.
ושם כל הסוגיא:
קב"ב ב מיי פ"ג מהל'
מלוה ולה ה"ו ח
סגנו עשין דז טושי"ע ח"מ
ס"י עד ס"א:
ק"ו ג מיי פ"ז מהל'
שאלה ופקדון ה"ו יא
סגנו עשין כז טושי"ע ח"מ
ס"י רגז סעיף ב:
ק"ו ד מיי פ"ג מהל'
מלוה ולה ה"ו ח
סגנו עשין דז טושי"ע ח"מ
ס"י עד סעיף א:
ק"ו ה מיי פ"ז מהל'
שאלה ופקדון ה"ו יא
סגנו עשין פז טושי"ע
ח"מ ס"י רגז סעיף א:
ק"ב ו מיי (סס) טושי"ע
ח"מ ס"י עד סעיף א
הגמ"י וס"י רגז סעיף ב:
קב"ב ז ה מיי פ"א מה'
טוען ומטען ה"ו ט
סגנו עשין דז טושי"ע ח"מ
ס"י שס סעי' י וס"י שסא
סעיף ב הגמ"י:
קב"ב ז ו מיי שס ה"ו ח
סגנו שס טושי"ע
ח"מ ס"י עה סעי' ט:
קב"ב כ ל מיי פ"ד מהל'
גניבה ה"ו יב סגנו
עשין עא טושי"ע ח"מ ס"י
שס סעיף ב:

ידעו והכי משמע מתני' הגונב טלה ורישא צעלמיה וידעו שנגנבה מהן קאי מדקתני סיפא לא ידעו מכלל דרישא צידעו
והחזירה ומת חייב באחריותו וכן לא ידעו בגניבתו ובחזירתו נמי חייב אכל מנו את האלן והיא שלימה פטור צין רישא דידעו צין סיפא דלא
ידעו: ור' יוחנן אומר לדעת מנין פטור שלא לדעת אפילו מנין לא לריץ ומנו אס האלן ארישא. והכי קתני הגונב טלה דהיינו ידעו אחרי כן
והחזירו חייב באחריותן היכא דלא מנו אכל לא ידעו הצעלים בגניבתו ובחזרתו אפי' אין מנין או שמנו אפילו והיא ידעיה פטור: ורב חסדא
אמר לדעת מנין פטור שלא לדעת צריך להודיע. אס לא הודיעו אע"ג דמנו חייב ומנו את האלן ארישא והכי משמע מתני' חייב
באחריות צין מנו צין לא מנו אימתי צומן שלא ידעו צעלים בחזרתו ובגניבתו ואס מנו הניך דרישא את האלן לאחר חזרה פטור:
מ"ט